

הגליון טעון גניזה, אין לקרוא בזמן התפילה!

פרשות "ניצבים וילך"

זמני השבת

ר"ת	יעיאת שבת	כניסת שבת	הזמנים ליום שבת "אור התמים"
20:10	19:24	18:15	ירושלים
20:07	19:22	18:32	ת"א
20:09	19:23	18:34	חיפה
20:08	19:23	18:33	באר שבע

שבת שלום ומבורך!

כאשר האדם עושה ויודי, הוא בעצם מביע חרטה על מה שעשה. אך כאשר בזמן היודי הוא רק אומר את היודי ללא כוונה ואין פיו וליבו שווים, היודי לא באמת ויודי. הדברים בויודי צריכים לצאת מהלב, להתחרט על הנעשה ולקבל על עצמנו לא לעשות זאת יותר. "חוק ולא יעבור" אפשר לראות רמז במילה "חוק": ח-חרטה, ו-ויודי, ק-קבלה לעתיד. ועוד, האות ח' בגימטריה 8 שזה מסמל את ברית הקודש (המילה) שמתחרט על שלא שמר את ברית הקודש, והאות ו' מסמלת את התורה הקדושה שניתנה בתאריך ו' בסיוון ומתחרט על התורה שביטל ולא למד, והאות ק' מסמלת את הקדושה של האדם, מתחרט על שלא הלך בדרך הקדושה, והאות ק' בגימטריה 100 רמז למאה ברכות שאדם צריך לברך בכל יום. ורמז לדבר: "אדם כי יקריב מכם קורבן לה'" היום אין בית מקדש ולכן הקורבן כיום הם התפילות והברכות שהאדם מברך. והמילה "מכם" עולה בגימטריה גם כן 100 רמז למאה ברכות שאדם צריך לברך בכל יום. בעניין היודי, הגמרא ביומא אומרת "האומר אחטא ואשוב, אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה". וכמו שמספרים משל על אדם אחד שהיה עושה עבירות גדולות ביותר, וכל פעם היו מלשינים עליו למלך, אך לבסוף היה ניצל מהעונש. איך בדיוק היה ניצל? היה לו מנהג יפה, לבוא לנגן בפני המלך. והמלך היה אוהב את המנגינה שלו מאוד, ושוכח מהפשע והעבירה שאותו אדם היה עושה. כולם היו מאוכזבים כי לא ידעו איך לעצור את אותו אדם, תמיד הוא נתפס, מנגן בפני המלך והמלך שומע את המנגינה ולא מעניש אותו. וכך המעשה היה חוזר על עצמו במשך המון זמן. והינה יום אחד אותו אדם שהיה עושה הרבה עבירות נפל ושבר את ידו. הוא לא היה יכול לזוז, תפסו אותו בשעת המעשה הרע שהיה עושה. לקחו אותו למלך. הוא נעמד מול המלך הוציא את הכינור וניסה לנגן, אך הפעם הוא לא מצליח לנגן כי היד והכתף שלו נפגעו. הוא ניסה שוב ושוב ולא הצליח. ולכן נשלח לבית האסורים כי כבר לא עזר לו שום דבר מול המלך. והינה הנמשל ברור לנו, אדם שחושב שיחטא ואז ישוב בתשובה ואז ימשיך לחטוא, וינגן וינגונים למלך- ה' יתברך, (התפילה היא ניגון למלך - כפי שאומר רבי נחמן מברסלב), וה' שאוהב תפילת כל פה ישמע לתפילותיו ואז האדם שוב פעם יחזור לסורו ויעשה הרע בעיני ה' ושוב פעם יבוא וינגן עד שלא עלינו כבר לא תהיה לו ההזדמנות לכך. יש בפסוק הבא תזכורת על ראש השנה הקרב ובא (בשבוע הבא): "אתם ניצבים היום כלכם. מחוטב עצים עד שואב מים" - כולנו ניצבים, היום- ראש השנה, כולכם- להיות באחדות, לפני ה', בלי יוצא מן הכלל, מחוטב העצים - אנשים העובדים, ועד שואבי המים - אנשי התורה (אין מים אלא תורה) כולם באים לדין, לפני מלך מלכי המלכים ששופט את האדם על פי מעשיו, מידה כנגד מידה.

בעשרת ימי תשובה יש 240 שעות (10 כפול 24 שעות ביממה) להכניע את היצר הרע שהוא בחינת "עמלק", שהוא גם כן גימטריה 240, ולכן ניצל האדם את הימים הללו, לתקן את מעשיו ולשוב בתשובה אל ה' יתברך. פרשת השבוע "וילך" היא הפרשה הסמוכה לראש השנה ולכיפור. בספר "נועם התורה" כתוב כך: 1 - 6 ימים בין ראש השנה לכיפור, י - עשרת ימי תשובה, ל - 30 יום של חודש אלול, כ - 20 יום מראש השנה ועד השענא רבא.

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

גראן בת גואר	גרשון בן רחמה	אורלי בת סעידה
שלמה בן נבט	אהרון בן חזלה	נוריה בת נעימה
מרדכי בן שרח	חי בן ירדנה	קוקב בת אביגיל
	חנניה בן אסתר	אינס בת מרים
	נתנאל בן אורלי	חווה בת מסעודה
	ישראל בן נרה	ציפורה בת רבקה
	יעקב בן סעידה	שרה בת זילפה
	אליהו בן רחל	שרה בת חנינה
	שמעון בן עיישה	חנה בת זוהרה
	יצחק בן רחל	חנניה בן מסעודה

"כאשר האדם נאנח על ריחוקו מן האמת, מושך הוא אליו באנחתו רוח חיים המשלימה את החיסרון." (רבי נחמן מברסלב)

2 אָנָּח

3 אָנָּח

4 אָנָּח

ראשון	שני	שלישי	כו' אלול	רביעי	כז' אלול	חמישי	כח' אלול	שישי	כט' אלול	שבת	א' תשרי
פטירת הצדיקים: ר' ישראל מאיר הכהן החפץ חיים ר' בן ציון מאיר חי עוזיאל	פטירת הצדיקים: ר' יחיאל מיכל מזלוטשוב	פטירת הצדיקים: ר' יצחק אלפיה	פטירת הצדיקים: ר' דוד בן ר' אברהם מאגר ר' שר שלום מבעלז	פטירת הצדיקים: ר' יצחק עקיש	ערב ראש השנה ל"א תחנון פטירת הצדיקים: ר' שלמה אמרלי	תחל שנה וברכותיה ראש השנה פטירת שרה אמנו ופטירת הריב"ז והמלכים					

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל

אמרי נועם

בכל שנה ושנה שבת פרשת נצבים – וילך, היא השבת הסמוכה ליום הקדוש, יום ראש השנה, בו נידון כל אחד לפני הקב"ה, ונגזרים עליו כל המאורעות שיעברו עליו במשך השנה הבאה. על כן בוודאי שיש בפרשתנו רמזים נפלאים המלמדים על ההכנות הנדרשות מהאדם כדי שיזכה להכתב ולהחתם ביום קדוש זה לשנה טובה ומתוקה הן בגשמיות והן ברוחניות. אכן, כבר בפסוק הראשון "אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם". ניתן למצוא רמז נפלא על ההכנה העיקרית הנדרשת מן האדם כדי שיצא זכאי בדינו ביום ראש השנה, וזאת על פי המובא בדברי חז"ל שבכל מקום שנאמר "היום" דומז הדבר לראש השנה. ועל כך אומרת התורה "אתם נצבים היום". אם רצונכם להיות נצבים ועומדים בקומה זקופה ביום ראש השנה, כדרך האדם היוצא זכאי בדין, העצה היא "כולכם" – שתהיו מאוחדים עם כל ישראל, ותהיה בליבכם אהבה גדולה לכל אחד מישראל, באופן זה תהיו מובטחים לצאת זכאים בדין, ותזכו לכתובה וחתימה טובה. וכמו כן עניינו של השופר הוא קיבוץ ואחדות ישראל, כאומדנו בתפילת הלחש: "תקע בשופר. וקבצנו יחד" לרמוז שבראש השנה ובפרט בעת תקיעת השופר העיקר הוא להתאחד עם כלל ישראל בכל מקום שהם באהבה אמיתית וכנה.

**להקדשות לזכות הצדיק הרב יורם אברג'ל
לשנה הבאה עלינו לטובה ולעזרה בהוצאות
העלון פנו למספר 0523458725**

בצור ירום

"ותאות התענוגים מיסוד המים כי המים מצמיחים כל מיני תענוג. והוללות וליצנות והתפארות ודברים בטלים מיסוד הרוח. ועצלות ועצבות מיסוד העפר."
ותאוות התענוגים מיסוד המים כי המים מצמיחים כל מיני תענוג – כלומר במים מוסתר עניין התענוג, ולכן התאוה לתענוגים באה מיסוד המים. והוללות וליצנות והתפארות ודברים בטלים מיסוד הרוח – כשם שאין ברוח ממשות כך אין בדברים אלו שום ממשות. (אין בהם כלום).
ועצלות ועצבות מיסוד העפר – כי העפר יש בו כבדות והוא נמשך למטה, כך גם העצלות והעצבות מביאים כבדות באברים של האדם. ואומר המהרח"ז ז"ל (רבי חיים ויטאל הקדוש, תלמיד האר"י זל), שהעצלות היא תולדה של העצבות. שהאדם מתעצל לקיים את התורה והמצוות מפני עצבונו על השגת קנייני הבלי העולם הזה, או על היסורים הבאים עליו ואינו שמח בחלקו בשום דבר. הוא בא לבית המדרש ולומד כשלוש שעות ולבסוף הוא טוען שהוא לא למד כלום. יש כאלה שלומדים קטע מעין יעקב, ואפשר לראות את השמחה על הפנים שלהם, אבל יש כאלה שאוהבים להתלונן תמיד לא למדתי כל היום, אדם כזה הוא מיסוד עפר. עליו נאמר "ונחש עפר לחמו" (ישעיהו ס"ה) ולכן היסוד של הכל זה לשמוח, הרי זו כל תורתו של רבי נחמן, לאסוף כמה שיותר נקודות של שמחה.
(בצור ירום חלק א' פרק א', עמ' 193-194).

**להקדשות קטעים מהתניא
לשנה הבאה עלינו לטובה ולברכת השנה ועזרה
בעלונים פנו למספר 0523458725**

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

ומעשה בילדה שיצאה מדעתה והיתה צועקת ומשתוללת. ולא מצאו הרופאים מזור למחלתה. הלכו עימה ההורים לרב ואמר להם שיש לילדה זו נשמה גבוהה ביותר. וכנראה שיש איזה טומאה בבית המפריעה לילדה זו להתנהג כרגיל. ההורים חיפשו בבית מהו המקור לטומאה זו, ולבסוף מצאו לאחר חיפושים רבים, בולים ועליהם תמונות של דגלי אירופה שמודפסים עליהם צלב. ומיד איך שסילקו את אותם בולים מן הבית הילדה התרפאה. ומעשה נוסף בזוג שהיה ביניהם ריבים כל הזמן לא היה להם שלום בית בכלל, הלכו לבבא סאלי ואמר להם לבדוק את הכניסה לבית שלהם, הלכו ובדקו ומצאו שמתחת לשטיח של הכניסה לבית היה לו צלב, החסיד שבר את הצלב ומיד חזר השלום בית למשכנם.
הקדישו לרפואה / הצלחה / עילוי נשמת לזכות הצדיק בבא סאלי, ולזכות זיכוי הרבים – פנו למס' המופיע בתחתית העלון

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

מעשה במלך אשר יצא עם שרי המלוכה למסע ציד. לבש המלך בגדים פשוטים. לפתע ירד מטר סוחף וכל שרי המלוכה התפזרו וברחו לתפוס מחסה. המלך נשאר לבד. חיפש המלך מחסה ומצא בית אחד פשוט שבו התגורר איש כפרי. לקח הכפרי את המלך הלבישו בבגדים יבשים האכילו מרק חם, דאג לו לתנור מחמם, למיטה חמה, הנהגותיו הפשוטות של הכפרי מצאו חן בעיני המלך. הוא מעולם לא נהנה מיחס שכזה אצל אף אחד משריו, הוא מעולם לא שתה מרק טעים כזה בממלכה שלו. לאחר שהסערה פסקה, החלו השרים לחפש את המלך, הם מצאו אותו בבית של הכפרי. ביקשו ממנו להחזירו לארמון אך הוא סירב. "כיוון שברחתם לתפוס מחסה ואיש זר ופשוט זה אספני לביתו ודאג לי על כן הוא יביאני לארמון והוא יושבני חזרה אל כסא המלוכה". המלך הודה לכפרי וביקש ממנו לבוא לבקרו בארמון שנית, ודאג לכפרי לכל מחסורו על היחס החם והפשוט שהעניק לו..

גם אתם יכולים להיות שותפים בזיכוי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגורכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים בזיכוי הרבים.

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

הוכח אנשים? רק לשם שמיים – החסיד שהתקלקל

אדם כשר בא להוכיח אחרים ולבסוף נופל באותה העבירה. ומדוע? כי לא כיוון לשם שמיים, והוכיחם לשם מטרה מסויימת ולא למען ה' יתברך. ועל כן סיפר הבעל שם טוב משל: חסיד אחד נכנס לכרך שיש בו בתי בושת ומקומות פרוצים. וביקש לחקור על אודות אנשי הכרך. אמר: "אלך אל בית המרזח, ששם מצויים אנשים רבים. מן הדיבורים אוכל להבין מה טיבם, כי הלשון היא קולמוס הלב." בא החסיד אל בית המרזח ושמע שאחד מספר מה עשה עם איש פלונית, וחברו מספר כנגדו על מה שעשה הוא עם אישה פלונית אחרת. לבסוף נמלא החסיד כעס עליהם. והחל להוכיחם. כיוון שהרגישו בו שהוא חסיד מפורסם, נתנו לו האנשים מתנה הגונה, כדי שלא יכעס עליהם וישתוק. וכך התרגל החסיד למתנות ולכסף והלך להוכיחם רק בשביל המתנות והכסף ולא בשביל לשנות את מעשיהם. עד שלבסוף עשה כמעשיהם והחל לחטוא אף הוא לה'.

התפלל לה' מעומק הלב ובתמימות

סיפר רבי ישראל מרוז'ין: "בימיו של הבעל שם טוב היה מקרה של פיקוח נפש. בן יחיד ואהוב היה שרוי בסכנה גדולה. ציווה הבעל שם טוב הקדוש, להכין נר שעווה, ונסע ליער והדביק את הנר לאילן אחד, ועשה עוד כמה תפילות ופעולות וייחודים על פי תורת הקבלה. כך עשה הבעל שם טוב ופעל ישועה בעזרת השם יתברך, והנער ניצל. שנים אחר כך אירע מקרה דומה ובאו אל תלמידו של הבעל שם טוב, המגיד ממזריטש, שהוא אב סבי. אמר המגיד: "את הכוונות והייחודים שעשה רבי, הבעל שם טוב הקדוש – איני יודע. רק אעשה על סמך הכוונות שכיון רבי". גם תפילתו התקבלה והייתה ישועה והצלה. שוב עברו השנים, ואירע מקרה דומה. באו לפני תלמידו של המגיד, רבי משה לייב מססוב. אמר רבי משה לייב: "אני אין בכוחי לעשות כמעשה מורי המגיד ורבו הבעל שם טוב. אני יכול רק לספר את סיפור המעשה, והשם יתברך יעזור". וכך היה, בעזרת השם יתברך."

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א

כתב הקדוש הגאון המופלא רבינו שניאור זלמן מלאדי בעל התניא בספרו הבהיר שולחן ערוך הרב (או"ח מהדורה תניינא סימן א ה"א) וזה תוכן דבריו: צריך כל אדם בבוקר להתגבר על יצרו כארי ולקום משנתו קודם אור הבוקר לעבודת בוראו. כדי שיהיה הוא מעורר את השחר. כמו שכתוב "אעירה שחר" (תהילים נז, ט) אני מעורר השחר ואין השחר מעורר אותי וזו מידה בינונית. אומנם מידה טובה הימנה והיא המובחרת שבכולן להיותו קם בחצות הלילה. ולקונן על חורבן הבית, חורבן בית המקדש, גלות השכינה, כמו שכתוב "קומי רוני בלילה לראש אשמורות". (איכה ב, יט) וכמו שהקב"ה מקונן בעת ההיא ואומר אוי לי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתי את בניי אל בין האומות. והוסיף הרב כלשון מר"ן השולחן ערוך (סימן א סעיף ד) וכתב "טוב מעט בכוונה מהרבות שלא בכוונה". ואחר כך לעסוק בתורה שבעל פה עד אור החיים ע"כ.

ומדברי קודשו משמע כי המידה השלישית והיא הפחותה שבכולן, היא הקם אחר עלות השחר. ובביאורים שם (עמ' שה) כתב וזה לשונו: מי שאינו יכול לקום בחצות הלילה על כל פנים יתאמץ בחצות לקום באיזה לילה שיוכל ולהיות מכלל עובדי ה'. כמו שכתוב "שיר המעלות הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות". (תהילים קלד, א). בלילות דייקא, ובאיזה לילה שאינו יכול לקום, יתאמץ על כל פנים לקום איזה שעה לפני עמוד השחר, ע"כ. (מתוך חלב הארץ, חלק ראשון סימן א' פרק א' עמ' 88-89).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

וכן אצל כל אדם שלא מקבל את הייסורים והקשיים והירידה לצורך עליה, וכו', באהבה שידע שעצם זה שהוא לא מקבל באהבה הוא מאריך לעצמו את אותה גלות וייסורים. אבל אם יקבל עליו הכל באהבה, את הקושי והירידה והייסורים, אז הם יגמרו מהר מאוד, וגם יקבל מתנות נפלאות. כי כוונת ה' היא תמיד אך ורק לטובת האדם, לכוון אותו ולהעלות אותו על המסלול שלו. כמבואר באריכות בספר בגן החכמה, לכן בספר גן החכמה הוא ספר חובה לכל אדם בו לומדים איך להיות בשמחה ולשמח בחלקו תמיד. (מתוך שערו בתודה, עמ' 40).

רבנו יוסף חיים - הבן איש חי זצ"ל

הבן איש חי שמע על גבורתו וצידקותו של אפרים וביקש ממנו לשמש כמלווהו האישי וכשומר ראשו. אפרים שמח על ההזדמנות שנקרתה לפניו והחל ללוות את הבן איש חי בכל אשר ילך. ואולם כל זאת עשה בהתנדבות ולא הסכים לקבל כסף מהבן איש חי. פעם אחת אפרים התלווה עם הבן איש חי במסע לכפר בו קבור עזרא הסופר. לאותו מסע החליט גם לקחת אפרים את אשתו ובנו הקטן. אפרים הפליג עם הבן איש חי בנהר בסירה אחת, ובנו ואשתו עם מספר נוסעים נוספים בסירה אחרת. אולם לפתע אירע אסון, הסירה בה הפליגה אשתו ובנו של אפרים התהפכה והאישה ובנה נפלו לתוך הנהר המסוכן. למרות המאמצים להצילם האישה והבן טבעו למוות. בנתיים הגיעו הבן איש חי ואפרים אל הנהר ושם נודע להם על האסון. חיפושים נרחבים החלו אחר גופותיהם של הטובעים על מנת להביאם לקבורה. אך זרמי הנהר החזקים לא הציפו את הגופות והצוללנים גם לא הצליחו למצוא אותם. ליבו של אפרים נשבר לרסיסים. לפתע הבן איש חי נעמד על גדות הנהר ואמר: "נהר נהר, מחר אנו חוזרים לבגדד הוצא נא את הגופות על מנת שנוכל לקחת אותם יחד עימנו ולהביאם לקבורה." וראה זה פלא, איך שסיים הבן איש חי לבקש זאת, הגופות צפו על פני המים, אנשי צוות החילוץ מיהרו לטפל בהן, וכל הנוכחים נפעמו ונדדמו מקדושתו של הבן איש חי. מרוב התלהבותו של אחד הגויים שנכחו שם, הוא ירד ארצה ונשק לרגליו של הבן איש חי בהכנעה כשהוא מצהיר ומכריז "אין כמו האלוקים של היהודים..."

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל

■ אבל ביום ראשון של פטירתו מתו, שהוא יום המיתה וקבורה, אסור להניח תפילין כיון שהוא מעולל בעפר קרנו, ואין זה כבוד לתפילין שנקראו פאר וביום השני לאבלו מניח תפילין אחר נץ. ואם מת לו מת ביום אחד, ונקבר ביום אחר, נחלקו רבותינו האחרונים אם מניח תפילין ביום הקבורה. ולהלכה נראה שיניח תפילין (בצנעה ביום ב' שהוא יום הקבורה בלבד) בלא ברכה, דספק ברכות להקל.. (הליכות עולם ח/א עמ' ל).
■ מי שהודיעו לו שמת קרובו לפני פחות משלושים יום, שזוהי שמועה קרובה, שצריך להתאבל שבעה ימים ושלושים יום, לא יניח תפילין ביום השמועה. (הליכ"ע ח/ח עמ' שיט).
■ אסור להיכנס עם תפילין שעליו אל חדר הפנימי של בית המרחץ ואפילו אין שם אדם. כי דין בית המרחץ כדין בית הכסא. מפני ההבל והזוהמה שבו. ובעינין "והיה מחניך קדוש" וליכא. ולא כמי שמתיר בזה. (יבי"א ח/ב ח/ו"ד י"ד).
■ מי שנפלו מידי תפילין של יד או של ראש לארץ ואפילו אם נפלו מגובה שהוא פחות מעשרה טפחים לקרקע, צריך להתענות יום אחד. כדי לכפר על התקלה שבאה לידו. וטוב שיקבל עליו התענית באותו היום במנחה ויתענה למחרת. ואם שבת או יום טוב ידחה התענית מיד לאחר מכן (יבי"א ח/ב, כח). ובזמן הזה שירדה חולשה לעולם אם קשה התענית עליו ביותר, או שיתבטל מלימודו, או שהוא פועל שכיר יפדה התענית בצדקה כשיעור ארוחה אחת, ויכופר לו. (הליכ"ע ח/א, עמ' לא).

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

הרב מפונזביץ' מקים עולה של תורה, הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל, למד בתחילה בסלוצק, אחר כך עבר לראדין, לישיבתו של החפץ חיים זצ"ל, בהמשך התמנה להיות אב"ד בעיירה פונזביץ', אבל הוא ידע שאם לא יקים ישיבה בעיר - אין עתיד למקום. הוא קנה בניין בעלות גבוהה מאוד, אך נכנס לחובות בגין זאת, והיה חייב לקנות בניין אחר. הוא ראה בניין שמחירו חמישים אלף רובל, וההסכם בינו לבין המוכר היה שהרב יתן בהתחלה חמשת אלפים רובל. ולאחר שלושים יום, ישלם את היתרה (45 אלף רובל). ואם לא יביאם העיסקה מבוטלת, ולא יקבל בחזרה את החמשת אלפים רובל שנתן מקדמה.
הרב הסכים לעסקה וניסה להשיג את הכסף במשך חודש ימים. אך הדבר לא עלה בידו. בשבת האחרונה שלפני תום מועד התשלום, התארח הרב אצל חמיו. חמיו גער בו וצעק עליו צעקה גדולה ומרה: "איך עשית דבר כזה? לאבד כל כך הרבה כסף בפזיזות!!".
מה עשה הרב? הלך לבית המדרש ולמד שם עד השעה שתיים עשרה בלילה. כשחזר לביתו ראה שממתנינים לו שני אנשים שאמרו שהם רוצים להשתדך יחדיו, זה נותן את הבן שלו והשני נותן את הבת שלו, וכל אחד צריך לתת עשרים ושתיים וחצי אלף רובל, אולם כיוון שהחתונה רק בעוד שלושה חודשים, הם מבקשים מהרב שישמור להם את הכסף עד מועד החתונה. אמר להם הרב "אני מסכים לשמור את הכסף אך בתנאי שאוכל להשתמש בו ולא תדרשוהו ממני אלא בסוף שלושת החודשים..". שני הצדדים הסכימו, והרב שמח שמחה גדולה. מהשמיים זמנו לו בדיוק את הסכום הנדרש. (מתוך משכני אחריו, במדבר, עמ' נה-נו).

בואו והקדישו את העלון לרפואה / להצלחה / לעילוי נשמה ועזרו לנו בזיכוי הרבים

העלון מוקדש להצלחת:

מור אבי אוריאל בן ציפורה	מרת אימי ויויאן בת נוריה
עזרא בן נאוה	בת חן בת עירית
אלעזר בן כוכבה	בר ושרית ישראל
נדב בן מלי	אליעד אליהו בן אריאלה
יסמין בת רחל	

העלון מוקדש לרפואת:

צ'יצ'אן בן ביסקה
חזלה בת חביבה
דביר בן גאולה
ראובן בן חנה
זהבית בת חנה